

Toinen saliottelu [YP]

Post by hitodama on Jun 5, 2012, 3:58pm

"Bron headbutt, Jerico double kick!" Käskyn kajahtaessa ilmoille syöksyivät kaksi keskenään huomattavan erinäköistä pokémonia kohti lähes yhtä eriparisia vastuksiaan. Kovapäinen bagon juoksi pääpanssaria edellään puskien vasten ottelemisesta jo valmiiksi uupunutta piskuista tympolea, joka kouluttajiansa - kahden teinitytön - suureksi harmiksi jäi kivusta vinkaistuaan maahan liikkumattomana makaamaan. Toinen hyökkääjä ei kuitenkaan liikkunut yhtä tarmokkaasti kuin toverinsa, vaan vihaisen näköinen nidoran näytti pohtivan haluaisiko se edes totella kouluttajaansa vai vain mököttää aloillaan. Epäröinti kostautui, kun vastaansa laitettu bibarel sai tilaisuuden sylkeä paineistetun vesisuihkun päin jyräjän kasvoja.

"Ääliö, tee nyt kerrankin jotakin! Se majava laittoi jo Saramunkin matalaksi!" jatkoi pyörätuolissa istuva mies, Reliam nimeltään, mesoamistaan ja melkein hyppi paikoillaan kiihtymyksestä. Vierellään kyykkivä scyther katseli ottelua synkästi kulmiensa alta ja varoi visusti laskemasta painoa vasemmalle jalalleen: bibarel oli yllätynyt sirkan käymällä tämän kimppuun rolloutilla. Hyönteinen olisi kyllä voinut jatkaa vielä kamppailua, mutta Reliam oli komentanut otuksen pois pelätessään tämän loukkaantuvan pahemminkin. Ei sillä, että partaveikko olisi pahemmin tuntenut huolta kasvattinsa hyvinvoinnista, mutta hänen tähtäimessään oli kuitenkin päästä haastamaan vielä myöhemmin tänään Misrean toinen salipäällikkö, joten yhdenkään tiimiläisen ei ollut varaa antaa murjoutua liian pahaan kuntoon.

Jouduttuaan water gunin pieksämäksi alkoi Jerico-nidorankin olla lopulta sitä mieltä, että mulkosilmäisen vesiotuksen rökittäminen voisi olla mitä miellyttäväin idea. Niinpä, jahka jyräjä pääsi takaisin jaloilleen, lähti se vihaa puhkuen juoksemaan kohti bibarelia, joka kuitenkin nousi takajaloilleen ja koetti taklata omistajansa käskystä myrkkypokémonia hännällään. Vaan tällä kertaa jyräjä sai väistetyksi ja kaatoi suurikokoisen majavan loikkaamalla päistikkaa tämän kimppuun sekä iskemällä teräväkyntiset jalkansa suoraan tämän selkään. Tyyppiedun takia isku teki mojovasti vahinkoa, mutta urhoollisesti yritti bibarel nousta uudelleen jaloilleen unohtaen sen, mikä double kickistä teki niin kovin käyttökelpoisen iskun: siihen kuului kaksi hyökkäystä. Niinpä, ennen kuin majava oli täysin toennut tällistä, potkaisi nidoran tätä takajalkojensa koko voimalla suoraan päähän ja sai otuksen vajoamaan takaisin maahan.

"Epäreilua! Sulla oli kolme pokémonia ja meillä vaan kaksi!" toinen tappion kärsineistä tytöistä kiljui kutsuessaan bibarelin takaisin palloonsa. Itseensä tyytyväinen Reliam tyytyi kohauttamaan olkiaan ja hymyilemään nuoremmilleen aavistuksen ivallisesti.

"Voi voi. Olisitte pyydystäneet enemmän", hän ohjeisti, mikä sai neitokaiset niiskauttamaan kuorossa nenäänsä ja astelemaan ylpeys kolhuilla omille teilleen. Paikalle jäänyt mies sen sijaan kutsui hoidokkinsa luokseen lyhyellä kädenheilautuksella, jota tosin Jerico ei ollut näkevinäänkään.

"Jestas", nuorukainen huokaisi ja rullaili pyörätuolinsa jyräjän vierelle. Kaksi muuta pokémonia seuraili hieman vaivautuneena, kuinka kouluttajansa kaappasi nidoranin syliinsä ja lyhyen tappelun jälkeen napsautti tämän uutukaiseen pantaan kiinni lyhyen talutushihnan. Sen tehtyään hän pudotti pinkin piikkisian rujosti takaisin maahan ja lähti kulkemaan kohti lähintä pokémonkeskusta kasvattiensa tullessa perässä - toiset vapaaehtoisemmin kuin toiset, mutta tullen kuitenkin.

Reliamin jätettyä kaikki kolme pokémoniaan pokecenterin henkilökunnan huoleksi kävi hän ostamassa itselleen kahvin ja ryhtyi lukemaan suurella mielenkiinnolla keskuksen seinään teipattua ilmoitusta. Sen mukaan näillä main oli paraikaa meneillään vesipokémonien kuoriutumisaika, jota mainostettiin erinomaisena tilaisuutena hankkia uusia ja jopa harvinaisiakin vesiotuksia itselleen. Käteensä nojailen miekkonen pysähtyi sumppia ryystäessään pohtimaan, että voisi itse asiassa olla ihan asiallista käydä katsastamassa moinen tilaisuus. Hänen joukkueensa tila kun oli edelleen vähintäänkin kyseenalainen, sillä se koostui hyönteisestä, jonka voimiin nuorukainen ei luottanut, lohikäärmeestä, jonka kehittämisessä kestäisi ikuisuus ja jyräjästä, joka kävi yhtä mielellään omiensa kuin vastustajankin kimppuun. Eihän hänen huono tuurinsa vain voisi enää jatkaa tällä linjalla - hänellä olisi varmastikin ihan yhtä hyvä mahdollisuus löytää jokin käyttökelpoinen vesipeto kuin kenellä tahansa muullakin! Ehkä hän saisi viimein joukkoonsa pokémonin, josta saisi olla ihan puhtaasti ylpeä.

Aikansa haaveita haudottuaan ja kahvia hörpittyään nouti Reliam nykyiset kasvattinsa takaisin ja viittasi kintaalla hoitajan varoitukselle siitä, ettei Saramun jalka ollut vielä täysin käyttökelpoisessa kunnossa. Sirkkahan lensi muutenkin puolet ajasta ilmassa, joten tuskin pienestä jalkakivusta olisi tälle mitään haittaa. Niinpä hän jatkoi muutaman rare candyn varmuuden vuoksi Bronille syötettyään suunnitelmansa mukaan ja suuntasi aurinkoisen kaupungin halki kohti harjoitussalia, joka muistutti erehdyttävissä määrin uimahallia. Miehen päästessä sisään tulvahtikin sen verran voimakas kloorin tuoksu ja lämmin ilma vasten hänen kasvojaan, että hänen oli jäätävä toviksi aulaan totuttautumaan trooppiseen ilmastoon ennen jatkamista. Kun nuorukainen sitten viimein saapui varsinaiseen otteluhalliin, ei hän voinut olla nyökäyttämättä hyväksyvästi päätään nähdessään siellä nuoren miehen, jonka ainoat pukineet olivat uimalasit ja -sortsit. Sellaiseen vaatetukseen hänkin olisi varmasti päätenyt, jos olisi joutunut viettämään täällä yhtään enempiä aikaa.

"Päivää. Tulin ottelemaan salimerkistä", kaupunkilainen huikkasi huomattavasti itsevarmempaan sävyyn, kuin ensimmäisellä salilla ollessaan. Äänen kuuleminen sai Victor Frésiona tunnetun salipäällikön kääntämään huomionsa tulokkaaseen ja ottamaan uimalasit pois päätään.

"Sitten olet kuule ihan oikeassa paikassa. Tervetuloa vaan", Reliamia jonkin verran vanhempi miekkonen tervehti aidon iloisesti ja lähti harppomaan kohti hallin sivustalla olevaa pöytää. Koska koikkelehti todellakin ympäriinsä pelkässä uimapuvussa, ei Frésio pitänyt aina pokémoneja mukanaan vaan säilytti niitä palloissaan niille varatussa erityisessä tarvikelaatikossa.

"Olet itse asiassa jo toinen haastaja tälle päivälle, mutta eipä se haittaa mitään. Montako pokémonia sinulla on?" salipäällikkö kysäisi rennon rupattelevaan sävyyn, joka sai Reliamin kuitenkin jokseenkin varuilleen. Eihän tällaisia nyt ollut fiksumuuttoa vastustajalle ennen ottelua!

"...kolme?" nuorukainen kuitenkin tovin kuluttua totesi ja jäi odottamaan mihin moinen johtaisi.

Havaitsematta toisen huolta tai siitä vain piittaamatta nyökäytti Frésio kuitenkin vain tyytyväisenä päätään.

"Otetaanko sitten kolme vastaan kolmen ottelu? Yksi pari kerrallaan tietysti, mutta kuitenkin", uimari ehdotti, mikä sai pyörätuolipotilaan kohottamaan hämmästyneenä kulmiaan. Ei kai hän nyt oikein kieltäytyäkään viitsisi, sillä toinen vaihtoehto luultavasti olisi se, että toinen käyttäisi vieläkin suurempaa tiimiä tukena. Niinpä, vaikkei ymmärtänytkään miksi päällikkö tarjosi hänelle tällaista näennäistä etua, päätti mies tarttua syöttiin.

"Selvä."

Frésion kaivettua haluamansa poképalloit esiin laatikosta jätti hän kannen avonaiseksi ja joitakin muita sieltä kaivamiaan tavaroita pitkin pöytää ilmeisesti pelkäämättä vähääkään sitä, mitä niille tapahtuisi jos vesi ryhtyisi ottelun tiimellyksessä kunnolla lentelemään. Reliam, jonka vankkumaton itseluottamus ei enää ollutkaan aivan niin vankkumaton, ei edes huomannut asiaa vaan hän keskittyi vain siirtymään omalle paikalleen altaan toiseen päähän samalla, kun vastustajansa teki samoin. Molemmat miehet kaivoivat ensimmäiset pallot hyppysiinsä ja vapauttivat niiden sisällä olleet olennot arenalalle.

"Tiedäthän säännöt? Tarvitseko minun selittää jotain?" Frésio varmisti, kun corphishinsa materialisoitui uima-altaassa olevan kelluvan tason päälle. Reliam puolestaan pudisti päätään, kun Bron ilmestyi samanlaiselle lautalle tälle puolen kenttää.

"Ei tarvi, ruvetaan vaan hommiin", hän tokaisi, mikä sai bagonin äännättämään innostuneesti ja kääntymään kohti vastapuolta. Se kyllä tiesi mistä nyt oli kyse, vaikka kieltämättä vetinen taisteluympäristö otukselle pienoisena yllätyksenä tulikin.

"Mikäs siinä. Aloitetaanpa siis leerillä, Niku!" ihmisistä vanhempi kehotti, mikä sai niin Reliamin kuin Broninkin yllätykseksi ravun kuitenkin ainoastaan sukeltamaan pinnan alle. Partaveikko näki paikaltaan altaan reunalta missä kirkasvärinen saksikäsi milloinkin liikkui, mutta Bronin tilanne ei tuntunut olevan yhtä helppo.

"Se tulee suoraan edestä! Kisko se ylös vedestä bitellä", nuorukainen näin ollen ohjeisti pokémoniaan, joka käänsi katseensa haluttuun suuntaan, mikä osoittautui tosin ehkä huonoimmaksi ratkaisuksi minkä tilanteessa saattoi tehdä. Samassa corphish nimittäin pullahti äkkiarvaamatta ylös vedestä ja mulkaisi silmät ilkeästi kiiluen lohikäärmeenpenikkaa, jonka isku säikäytti pahemman kerran.

"Baaa!" sininahka rääkäisi, pyllähti istualleen ja sai koko alustansa keikkumaan holtittomasti.

"Pidä kiinni äläkä arceus sentään putoa!" kouluttajansa karjaisi kuvitellessaan, miten lyhytraajaisen ja painavan pokémonin vedessä oikein kävisi.

Myös Bron kuitenkin tajusi ettei se halunnut pudota aavaan veteen, joten niin raajojaan kuin jopa

hampaitaan käyttäen lupaa pureutui tason pintaan niin pitkäksi aikaa, että heiluminen lakkasi. Kun maailma alkoi tuntua taas astetta turvallisemmalta paikalta, kohotti bagon varovaisesti katseensa vain huomatakseen, että corphish oli kadonnut takaisin veden alle.

"Aijai, ei kai tämä nyt näin helpoksi mene?" hyväntahtoisesti naurahtava Frésio tokaisi, mikä sai kuitenkin vastustajansa silmät leimuamaan kiukusta.

"Ei mene! Bron, ryhdistäydy! Kun se seuraavan kerran ilmestyy, iske headbuttilla", Reliam keksi, mikä sai kuitenkin salipäällikön pudistamaan hieman suruissaan päätään.

"Ei auta. Niku, bubble!" Uuden toimintastrategian mukaisesti loikkasi rapu esiin, mutta tällä kertaa se rantautui parin lautan päähän bagonista ja ryhtyi sylkemään kuplia tätä kohden. Omalle alustalleen vangittu Bron joutui ottamaan iskun vastaan, mikä ei ainakaan helpottanut lautalla pysymistä. Reliam ei osannut hetkeen kuin katsella pokémoninsa liukastelua, mutta iskun viimein tauotessa tajusi mies voivansa - ehkä - kääntää salipäällikön aiemman taktiikan tätä itseään vastaan.

"Bron, äh, leer!" kaupunkilainen neuvoi jokseenkin epävarmana, sillä tällaiset iskut eivät olleet lainkaan bagonin alaa. Kuuliaisesti lupaa kuitenkin veti kasvoilleen niin pelottavan ilmeen kuin taisi ja mulkaisi vihollistaan melko heikkotehoisella leerillä, joka sai kuitenkin corphish epäröimään hetkeksi.

"Yritä sitä headbuttia, ei tästä muuten tule mitään", Reliam jatkoi jo valmiiksi melko varmana siitä, että pokémon molskahtaisi suin päin veteen. Yllättävänkin tarmokkaasti lohikäärme kuitenkin loikkasi lautalta toiselle ja siitä vielä kolmannellekin, jolloin kamppailupari olikin taas kerran nokatusten keskenään.

"Vicegrip!" Frésio huikkasi säikähtäneelle pokémonilleen, joka pääsi kouluttajansa äänen kuullessaan jälleen itsensä herraksi ja ojensi saksensa kohti hyökkääjää. Vaan tällä kertaa vei lohikäärme kuitenkin voiton, sillä syöksyessään pääpanssari edellä kohti rapua kalahtivat tämän saksat juurikaan vahinkoa aiheuttamatta vasten kivikovaa muuria ja koko oranssikuorinen otus sinkoutui pääpuskun voimasta vasten altaan reunaan.

"Jes!" kouluttaja huudahti samaan aikaan kun pokémoninsakin päästi samanlaisesta voitonriemusta kielivän äännähdyksen.

Reliam ei kuitenkaan havainnut jotakin, minkä Bron pani nopeasti merkille: corphish ei ollut vielä poissa pelistä, vaan päätään pudistellen se oli jäänyt hakemaan tukea kaakelireunuksesta. Suuttuen vihollisen ärsyttävästä sitkeydestä unohti bagon hetkeksi missä oli ja hyppäsi - Reliamin suureksi kauhuksi - päistikkaa veteen päästäkseen ravun luo.

"Bago!" sininahka huusi, avasi suunsa ja louskautti hampaansa bite-iskulla kiinni corphishiin. Jopa Frésio näytti hätkähtävän lohikäärmeen yllätysvedosta, jonka ansiosta kamppailupari painui nopeasti veden alle. Kumpikaan miehistä ei sanonut sanaakaan, ennen kuin otukset nousivat takaisin pintaan: Niku tajuttomana ja Bron pakokauhuisesti vettä raajoillaan polkien.

"Kas vain, tyhmänrohkeus palkittiin tänään", salipäällikkö myönsi harmistumatta tappiostaan samalla, kun veti ensimmäisen ottelijansa takaisin palloon. Bagon sen sijaan takertui lähinnä olleen kellukkeen reunaan ja puristi sitä ilmeisen haluttomana liikahtamaan aloiltaan enää mihinkään.

"Yritä kiivetä ylös sieltä. Jos pääset takaisin tasolle voit vielä jatkaa", yritti Reliam kannustaa, mikä sai Frésion kuitenkin kohottamaan kulmiaan.

"Jatkaa? Kolme kolme vastaanhan me sovimme ottelevamme."

"...mitä?"

"Luulin että ymmärsit kun et vaatinut minua selostamaan tarkemmin. Molemmat vaihtavat pokémonejaan yhtä aikaa ja käyttävät pystyssä olevia uudelleen vasta sitten, kun kaikki ovat otelleet kertaalleen ja jos tulos ei ole silloin vielä ratkennut." Reliam, joka ei tosiaankaan ollut edes tullut ajatelleeksi miehen tarkoittaneen jotakin tällaista, tuijotti toista hölmistyneenä suu raollaan niin kauan, että sai tämän heilauttamaan rauhoittelevasti kättään.

"Voidaan me kuitenkin unohtaa koko juttu ja jatkaa ihan normaalisti, ei siinä mitään. Ei tämä kuulu saliottelun perussääntöihin tai mitään, kunhan ajattelin vain tehdä asioista vähän mielenkiintoisempia." Niin äimistynyt kuin olikin, sai salipäällikön ystävällinen äänensävy partaveikon ilmeen synkistymään ja silmänsä painumaan jonnekin tuuheiden kulmakarvojen alle. Toisen oli turha luulla, että haastaja ryhtyisi perääntymään lupauksestaan, vaikkei hän ollutkaan ihan kokonaan tajunnut mitä oli mennyt lupaamaan.

"Ei, tehdään niin kuin sovittiin", kaupunkilainen näin ollen murahti ja kutsui puoliksi veteen jähmettyneen bagonin poképalloon.

Tovin verran molemmat miehet miettivät kaikessa hiljaisuudessa seuraavia ottelijavalintojaan. Frésio teki ensimmäisenä päätöksensä ja vapautti altaaseen suurikokoisen goldeenin, jonka seuraksi Reliam päästi

syvään huokaistuaan nidoraninsa; jos kerran Jericoakin oli pakko käyttää, niin paras kai päästää otus säheltämään mahdollisimman pian.

"Jahha, ei olisi kai sittenkään pitänyt poiketa hyväksi havaitusta kaavasta", salipäällikkö naurahti, mikä sai tokaisun päälle ymmärtämättömän vastustajansa ärähtämään kärsimättömästi.

"Jerico, jos mielit päästä sieltä altaasta vielä joskus ylös niin pysyttele niillä lautoilla ja yritä seivästää kala pekillä", pyörätuolipotilas lausui niin painokkaasti, että ansaitsi kaikilta katselijoilta jonkintasoisen mulkaisun osakseen. Jerico näytti lähinnä sanovan "tule pakottamaan", goldeen katsahti ihmistä halveksuvasti ja Frésio vilkaisi miestä huolestuneen huvittuneena.

"Ei tämä nyt noin vakavaa touhua ole, kaveri hyvä. Mutta mikäs siinä, vastataan peckiin pekillä. Mene, Herman!" Käskyn mukaisesti lähti goldeen uimaan suurella vauhdilla kohti nidorania, jonka kansoittaman lautan luokse päästyään ponnisti kultakala itsensä tason reunalle ja ryhtyi sohimaan vihulaista otsapiikillään. Vaikkei omannutkaan mitään halua totella kouluttajaansa vain tottelemisen vuoksi, intoutui pinkki jyrssi ottamaan saamansa haasteen vastaan ja ryhtymään "miekkaillemaan" kalan kanssa omalla sarvellaan. Kouluttajat yrittivät parhaansa mukaan ohjeistaa otuksiaan väistä ja pistä -tyylisillä huudahduksilla, joilla kuitenkin ei tainnut olla järin suuresti vaikutusta kamppailun kulkuun. Nopeasti kävi selväksi että goldeen oli huomattavasti nidorania vahvempi ja saikin raavittua sarvellaan rumia naarmuja jyrssijän ihoon, joka kuitenkin puolustautui sitkeästi ja sai itsekin jokusen iskun perille. Jericon alkaessa olla silminnähdyn hengästynyt ja muutoinkin kestävyksensä rajoilla putosi Herman kuitenkin yhtäkkiä takaisin veteen ja upposi vaimeasti pulputellen kohti pohjaa.

"Niin kuin vähän pelkäsinkin", Frésio vastasi päätään pudistaen, mutta silti yhä vastukselleen hymyillen. "Myrkytys. Ei voi mitään, se oli Hermanin menoa sitten." Tämän tokaistuaan kutsui mies goldeenin pois kentältä ja päästi kimeän vihellyksen, jonka hälyttämänä aulan vastaanottotiskin takana päivystänyt nainen kipitti otteluhalliin ja otti välitöntä hoitoa kaipaavan pokémonin huostaansa.

Reliaminkin poistettua riekaloidun jyrssijänsä altaasta otti kaksikko viimeiset pokéballonsa esiin ja päästi niiden sisäänsä kätkemät pokémonit yhtä aikaa areenalle. Frésion kalavalikoima ei ollut vielä kulunut loppuun, vaan lautalle hieman huterasti seisomaan asettautuva Saramu sai vastaansa piikikkään qwilfishin.

"Tätä tarkoitin aikaisemmin sanoessani, että olisi pitänyt pitäytyä vanhassa strategiassa. Laitan yleensä Spoiron kentälle toisena, ja jos olisin tehnyt sen nytkin, olisi myrky kumonnut myrkyn. Mutta ehkä kuitenkin kiintoisampi tällä tavoin", uimari myönsi olkiaan kohauttaen ja sai partaveikon nyökäyttämään vakavana päätään. Vai oli pallokalallakin siis myrkyä piikeissään? Sen kanssa pitäisikin siis olla huomattavan varovainen.

"No niin Saramu, pysy valppaana. Tee vacuum wave!" Reliam aloitti, johon salipäällikkö kuitenkin reagoi huomattavan nopeasti. Vaikkei ottanutkaan ottelemista turhan vakavasti, ei miekkonen aikonut kuitenkaan missään nimessä päästää viimeistä vastustaan helpolla.

"Sukella!" Frésio näin ollen kivahti, mikä sai qwilfishin katoamaan syvyyksiin ennen kuin sirkan lähettämä paineaalto ehti tehdä siihen mitään vahinkoa. Pyörätuolipotilas tuhahti pettyneenä, kun taas toinen kouluttaja jatkoi käskytystään.

"Nyt kunnon harden." Iskuvalinta sai Reliamin kurtistamaan ihmetellen kulmiaan, mutta koska ei keksinyt mitä toinen yritti, joutui hän jatkamaan valitsemallaan linjalla.

"Katso ötökkä, tuolla!" kouluttaja huusi kalan alkaessa kiilua vedessä puolustusiskun merkiksi.

"Yritä tehdä niin kova vacuum wave, että se osuu veden läpikin." Saramu nyökäytti hienoisesti päätään, veti käsiterät taakseen ja huiskautti ne suin päin uuteen iskuun. Scytherkin nimittäin tajusi vallan mainiosti ettei voisi turvallisin mielin koskea myrkykalaan, joten aaltoisku oli tällä erää ainoa käyttökelpoinen hyökkäysvaihtoehto.

Tyhjiöaalto mäiskähti voimalla altaan pintaan ja sai alla olevat vesimassatkin aaltoilemaan voimakkaasti, mutta kovan kuoren taakse suojautuvaa qwilfishiä ei edes tämä hetkauttanut tipan vertaa. Ihan kuin tilanne ei olisi vielä vaikuttanut tarpeeksi pahalta, muuttui Frésion kasvoilla koreileva hymy äkkiä huomattavasti aiempaa itsetyytyväisemmäksi hänen huikatessaan jatko-ohjeita pokémonilleen.

"Tiedät mitä tehdä", hän vinkkasi, mikä sai Reliamin puremaan hermostuksissaan huultaan.

"Saramu, nouse lentoon, ei tässä muu auta!" nuorukainen neuvoi ja tunsu kuuman ilman ja hankalan tilanteen saavan otsansa kostumaan hiestä. Hyönteinen ponkasi itsensä ilmaan, mutta samalla hetkellä villisti itsensä ympäri pyörivä pallokala pomppasi esiin vedestä ja törmäsi vasten scytherin valmiiksi loukkaantunutta jalkaa. Kivusta ähkäisevä hyönteinen putosi takaisin lautalle ja tajusi joutuneensa jo

toisen kerran samana päivänä rolloutin telomaksi.

"Ylösylösylös!" Reliam mesosi kattoo osoittaen nähdessään, että qwilfish oli painunut takaisin pohjaan vain hakeakseen uutta vauhtia. Tuskasta irvistellen kiipesi ötökkä paremmin toimivan jalkansa päälle, ponnisti taas kerran ilmaan ja ehätti onnekseen tällä kertaa pois hardenin kuolettavaksi vahvistaman iskun tieltä.

"Pudotapas ötökkä water gunilla", Frésio päätti havaitessaan, ettei Spoiro pääsisi hyppäämään enää tarpeeksi korkealle.

"Yritä vacuum wavea!" Reliam puolestaan jankutti, vaikka kasvattinsa valmisteli kyseistä iskua jo omatoimisesti. Kala oli kuitenkin tällä kertaa nopeampi ja sylkäisi hyvin tähdätyn vesisuihkun kohti Saramua, joka omaan hyökkäykseensä keskittyneenä ei ehtinyt pois alta vaan tosiaankin lähti putoamaan alas. Sen verran sai scyther kuitenkin syöksyään ohjattua, että se laskeutui veden tai kelluvien tasojen sijasta altaan reunalle.

"Hitto vie!" Reliam manasi tuntiessaan toivottomuuden hiipivän mieleensä. Saramulla tai kahdella muullakaan väsyneellä tiimiläisellään ei tuntunut olevan mitään loogista keinoa myrkkyykalan nitistämiseksi.

Umpikujasta olivat tietoisia myös kaikki muut otteluun osallistuvat tahot, ja etenkin Frésioa suorastaan hitusen harmitti vastuksensa puolesta. Ei hän kuitenkaan mitään armovoittoa tulisi toiselle antamaan, joten tyytyväisenä ympyrää pulikoivan qwilfishin olisi vain tehtävä tehtävänsä.

"Jatka water gunilla niin kauan kuin on tarpeen", mies ohjeisti, jolloin Spoiro teki työtä käskettyä ja sylki uuden annoksen nestettä päin hyönteistä. Itsekin varsin toivottomaksi käyvä Saramu loikkasi pois alta ja nousi jälleen siivilleen sekä käänsi tukea hakien katseensa kohti Reliamia. Kouluttajasta ei ollut kuitenkaan apua, sillä tämä pudisteli ainoastaan tuskaisena päätään eikä selvästi tiennyt yhtään pokémoniaan paremmin mitä tässä enää voisi tehdä. Niinpä Saramu otti ja nousi aina hallin katolle saakka päästäkseen turvaan miettimään miten tästä voitaisiin selvitä.

"Ei pahalla, mutta tämä on nyt vähän patissa. Jos siis voisit käskeä scytherisi tulemaan--" salipäällikkö tovin tylsän odottelun jälkeen aloitti vain tullakseen äkäisen ärähdyksen keskeyttämäksi.

"Minä mietin!" kouluttaja parahti, eikä Frésio voinut kuin jatkaa tilanteen seuraamista kääntämällä katseensa kohti kattopalkin päälle laskeutunutta rukoilijasirkkaa. Uimarin harmistunut ilme kävi kuitenkin mielteliäksi hänen katsellessaan pokémonia, joka pelokkaan piilottelemisen sijasta näytti kiinnittäneen katseensa hallin sivustalla olevaan pöytään. Myös salipäällikkö käänsi kummastuneen katseensa auki jääneen tarvikelaatikon suunnalle ja alkoi aavistella mistä oli kyse vasta sitten, kun havainnosta ei ollut enää mitään hyötyä.

"Jestas... Water gun!" Frésio huikkasi hätäisesti Saramun syöksyessä lentoon ja kiihdyttäessä agilityllä vauhtinsa maksimiin. Qwilfishillä ei ollut mitään mahdollisuutta osua pikavauhtia kiitävään maalitaluun, joka jo silmänräpäystä myöhemmin iski käsiteränsä suoraan vasten erästä laatikon vieressä lojuvaa esinettä.

Koko otteluhalli peittyi sokaisevaan, valkeana kimmeltävään valoon.

Liian myöhään peittivät ihmiset silmänsä, mistä syystä yhtäkkinen välähdys vei molemmilta kouluttajilta hetkeksi näön lähes tykkänään. Reliamilla ei ollut hajuakaan mitä pokémoninsa oli mennyt tekemään, joten hän pelkäsi tämän vähintäänkin räjäyttäneen jotakin, mutta minkäänlaista ääntä ei kuitenkaan tullut. Niinpä, hetken silmiään hierottuaan, uskaltautui pyörätuolipotilas salipäällikön tavoin kurkistelemaan silmäluomiensa välistä scytheriä, joka vaikutti nyt seisovan pöydän edessä käsiään katsellen. Vaan sitä mukaa kun miesten silmät alkoivat taas saada toimintakykyään takaisin, näkivät molemmat ettei olento oikeastaan ollut scyther ensinkään: se oli kirkkaanpunaisen panssarin peittäjä, vahvoilla saksilla varustettu, liki parimetrinen ja suoraryhtisenä seisova pokémon - scizor.

"Sinne meni näemmä metal coatini", huokaisi Frésio, joka olisi kuitenkin antanut vaikka kolme samanlaista maksuksi ilmeestä, joka vastustajansa kasvoille oli levinnyt. Täysin äimistynyt Reliam tuijotti pokémoniaan silmät lautasen kokoisina ja suu huutoilmeeseen jähmettyneenä eikä selvästi käsittänyt mistään mitään. Salipäällikkö arvasi oikein veikatessaan, ettei kouluttaja ollut koskaan aikaisemmin nähnyt pokémonin muuttavan muotoaan tai tiennyt edes sitä, millainen otus scytheristään oli juuri tullut. Frésio kuitenkin tiesi eikä voinut olla antamatta pistettä punakuorisen otuksen kekseliäisyydelle: uutukaisen terästyypinsä ansiosta hyönteisestä oli juuri tullut immuuni myrkkyytyypin hyökkäyksille, joten ottelu voisi nyt jatkua aivan uusin tuulin.

Koska Reliamista ei näyttänyt olevan reagoimaan tapahtumiin mitenkään, yskäisi Frésio tovin kuluttua merkittävästi ja toivoi siten tipauttavansa haastajan takaisin maan pinnalle.

"Ottelu on yhä kesken, eikös?" hän tokaisi, mikä sai viimein pyörätuolipotilaan napsauttamaan suunsa kiinni. Katsettaan hän ei kuitenkaan näyttänyt vielä saavan scizorista irrotetuksi.

"Äh, joo. Sa-Saramu?" nuorukainen henkäisi. Äänen kuullessaan kääntyi saksikäsipokémon kouluttajaansa kohden ja nyökäytti vakavana uuden muodon saanutta päätänsä. Odottamatta sen enempiä käskyjä se lähti lentämään jalat lattiaa viistäen kohti uima-allasta ja pudottautui siellä odottavan tason päälle. Edes Saramu itse ei vielä oikein tajunnut uutta painoaan, joten teräväkärkiset jalkansa painuivat vaivatta kiinni lautan pintaan ja koko hökötyks oli vaarassa upota veden alle. Taso pysyi kuitenkin vedestä tapahtumia tiirailevan qwilfishin harmiksi vaivoin pinnalla.

"Hyväksi havaitulla water gunilla jatkettakoon", Frésio aloitti, jolloin Reliamkin pakottautui tarttumaan tilanteeseen taas kiinni.

"No, tuota, quick attack", mies ennemminkin ehdotti kuin komensi, sillä hänellä ei ollut hajuakaan osasiko uuden ulkomuodon saanut pokémon yhä vanhat temppunsa. Vaan kyllähän Saramu osasi, joten Spoiron vielä kerätessä vettä kitaansa syöksyi scizor siipiensä avustuksella kohti kalaa ja löi tätä koko saksikätiensä suurella voimalla päin naamaa. Vasta pallokalan painuessa kivusta kiljahtaen veden alle Reliam muisti tämän myrkyominaisuudet, ja koska hän ei tiennyt teräksen vastustavan ongelmitta myrkkyyä, veti nuorukainen kasvonsa pelästyneeseen irveeseen.

"Oletko kunnossa? Saramu?" hän kysyi ja sai jälleen vastaukseksi jäykkäilmeisen nyökkäyksen.

Ottelu ei ollut kuitenkaan aivan vielä siinä, sillä molemmat pokémonit olivat yhä tajuissaan ja jälleen toistensa ulottumattomissa. Tai noh, ainakin Spoiron oli Saramun ulottumattomissa, sillä pallokala saattoi yhä tehdä saamiensa neuvojen mukaan ja sylkeä vesisuihkun pinnan alta toisen kimppuun. Isku osui ja sai scizorin lähestulkoon lipeämään veteen, mutta se ei kuitenkaan jättänyt pokémonia toimettomaksi.

Polvilleen pudottuaan heilautti se saksensa vacuum waveen, mutta suuntasi tällä kertaa aallon toisessa kulmassa vain vähän pinnan alla olevaan kalaan, joka itse asiassa sinkoutui puuskan mukana ilmaan asti. Samaa vauhtia toisti Saramu iskunsa ja lennätti pallokalan ulos altaasta. Lattialle pudottuaan jäi qwilfish pomppimaan avuttomana paikoilleen tehden selväksi sen, ettei siitä maalla olisi mitään vastusta viholliselleen.

"Kai se on pakko myöntää, että siinä meni viimeinen minun kolmesta pokémonistani", tokaisi kätensä rinnalleen ristinyt Frésio ja lähti astelemaan Spoiron luokse, mitä hän ei olisi voinut tehdä mikäli ottelu olisi vielä ollut hänen mielestään käynnissä.

"Onneksi olkoon! Salimerkkiä tulit täältä hakemaan ja sen saat oikeutetusti mukanasini myös viedä. Vaikka scyt- scizorisi ottikin jo oman osuutensa palkinnosta metal coatin muodossa", uimari jatkoi nostaessaan hellästi pallokalan kainaloonsa ja lähtiessään sitten harppomaan yllättävän merkittäväksi osoittautuneen tarvikelaatikon luokse.

Reliam ei osannut juuri miehen viimeisimmän tokaisun ansiosta vielä nauttia voitostaan, mutta lähtipä hänkin kuitenkin kulmat syvässä kurtussa rullailemaan samalle suunnalle toisen kanssa.

"Tuota, sori että ötökkä tuhosi sen jonkun coatin. Voin kyllä korvata sen, jos tarvitsee..." nuorukainen vakuutti, vaikkei kuulostanutkaan järin innostuneelta ajatuksesta. Onnekseen salipäällikkö siis kohautti välinpitämättömästi olkiaan poimiessaan rasiasta pienen, oranssisen rintamerkin.

"Nääh, etpä sinä sitä vetoa itse keksinyt, niin olisi vähän epäreilua kai vaatia mitään vastineeksi. Itsepä jätin sen pöydälle lojumaan."

"Kiitos... Kai?" kaupunkilainen tokaisi helpottuneena, mutta silti epäillen toisen itse asiassa loukanneen häntä jotenkin. Asia kuitenkin unohtui nopeasti uimarin ojentaessa haastajalle kauniisti kiiltelevän merkin tuoreesta saavutuksestaan.

"Siinä olisi. Kanna sitä ylpeästi." Tämän todettuaan pudotti Frésio merkin nuorempansa kämmenelle ja kääntyi katsomaan, kuinka Saramu kiipesi juuri jokseenkin vaivalloisesti ylös uima-altaasta. Ilmeisesti scizorista ei ollut nostamaan suurta painoaan piskuisilla siivillään järin huimiin korkeuksiin, joten vanhan kunnan liihottelemisen sijasta otus joutuisi kaiketi totuttelemaan entistä enemmän painovoiman vankina olemiseen.

"Kiitos ja, no... Kiitos", sai Reliam ainoastaan vastattua, ennen kuin kääntyi näyttämään auringon väreissä välkehtivää merkkiä pokémonilleen.

"Saramu, me tehtiin se taas!"

"Skiskizoor!" vastasi punakuorinen pokémon, joka oli selvästi äärimmäisen tyytyväinen kyettyään jälleen kerran todistamaan kouluttajalleen olevansa ehkä sittenkin jonkin arvoinen.
